

323. STÁLOST

633.

Z Jankovic

Ko - le Ja - ro - šo - va te - če vo - da tro - ja, sko - ro - li sa ro - ze - jdem,
ga - la - ne - čko mo - ja, sko - ro - li sa ro - ze - jdem, ga - la - ne - čko mo - ja.

Kole Jarošova
teče voda troja,
[: skoro-li sa rozejdem,
galanečko moja? :]

Spíše sa rozejdú
drobné ryby s vodú,
nežli my sa rozejdem,
galanečko, spolu.

Spíše sa rozejde
měsíček s hvězdičkú,
nežli my sa rozejdem,
švarný šuhajčku.

324. VODA A PLÁČ

634.

Od Rožnova

Ko - le na - šich o - ken, tam te - če vo - da do - brá, na - poj mně, má mi - lá, na - poj
mé - ho ko - ňa, na - poj mně, má mi - lá, na - poj mé - ho ko - ňa.

Kole našich oken,
tam teče voda dobrá,
[: napoj mně, má milá,
napoj mého koňa. :]

Jak ho mám napojit,
dyž tu není vodičky?

Dyž všecku vypily
súsedové husičky.

Haj, husičky, haj, haj,
nekalte tej vodičky,
aby napojila
má milá koničky.

Za našimi okny
je tam dobrá vodička,
plakala tam milá
o svého synečka.

635.

Erb. I. 50

O - ko - lo há - ji - čka te - če vo - di - čka, na - poj mně, pa - nen - ko, mé - ho ko - ní - čka.
Já ho ne - na - po - jím, já se tu - ze bo - jím, že jsem ma - li - čká.

Okolo hájička teče vodička,
napoj mně, panenke, mého konička.
Já ho nenapojím, já se tuze bojím,
že jsem maličká.

Před našimi okny roste olíva;
pověz mně, panenke, kdo k vám chodívá.

K nám žádný nechodí, mne se každý bojí,
že jsem chudobná.

Před našimi okny rúste z růže květ.
Pověz mně, panenke, proč tě mrzí svět?
Mne svět nic nemrzí, mne srdenko bolí,
plakala bych hned.